

U lesa je malá chaloupka

♩=176

U le - sa je ma - lá cha - loup - ka,

v ní pře - bý -

va - la Bo - žen - ka.

Kle-pám na o - kén - ko,

o - kén - ko o - tev - ři Bo - žen - ko,

Bo-žen-ko

ja bych chtěl zlí - bat líč - ka tvá.

2. Boženka okénko otevřela
a při tom žalostne zaplakala.
[:Vítám tě můj milý, vítám tě Jeníčku rozmilý,
vítám tě, ale už nejsem svobodná.:]

3. Odcházím Boženko do světa,
kde jiná láska mi rozkvétá.
[:Nepřijdu nikdy víc, než vyjde hvězdiček na tisíc,
zapláču, jak jsi mou lásku zradila.:]